

Емилия - Коварство и печал

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Забрави ли ти моите очи,
как бликаха в тях сълзи,
сърцето ми бе в твоя власт,
не тръгвай, спри, бе моят глас.

Да чувам исках твоят смях,
щастлив да си с мен желях,
изпращах болката си с нощта
и чаках утре любовта, чаках я с деня,
коварен си разбрах, ще изкрещя.

[Припев: x2]

Нека гасна в печал,
щом коварство си ми дал,
щом са черни хладни дни,
мен наказва те.

С коварство всичко ми отне,
няма път, не зная накъде.

[x2:]

Коварството ти е за мен печал
и днес за теб аз нямам жал,
за болките ни все мен горях,
все мен виня, към теб вървах.

Ти сам си, сам без мен и те е страх.

[Припев: x4]

Нека гасна в печал,
щом коварство си ми дал,
щом са черни хладни дни,
мен наказва те.

С коварство всичко ми отне,
няма път, не зная накъде.